

Påskdagen

”VARFÖR GRÅTER DU?”

Predikotext: Joh. 20:11-18

¹¹Maria stod utanför graven och grät. Och medan hon grät lutade hon sig in i graven. ¹²Hon fick då se två änglar i vita kläder sitta där Jesu kropp hade legat, den ene vid huvudets plats, den andre vid fötternas. ¹³Och de sade till henne: "Kvinna, varför gråter du?" Hon svarade: "De har tagit bort min Herre, och jag vet inte var de har lagt honom." ¹⁴När hon hade sagt det, vände hon sig om och fick se Jesus stå där, men hon förstod inte att det var han. ¹⁵Jesus sade till henne: "Kvinna, varför gråter du? Vem söker du?" Hon trodde att det var trädgårdsmästaren och sade till honom: "Herre, om det är du som har fört bort honom, så säg mig var du har lagt honom, så att jag kan hämta honom." ¹⁶Jesus sade till henne: "Maria." Då vände hon sig om och sade till honom på hebreiska: "Rabbuni" - det betyder lärare. ¹⁷Jesus sade till henne: "Rör inte vid mig, ty jag har ännu inte farit upp till Fadern. Men gå till mina bröder och säg till dem att jag far upp till min Fader och er Fader, till min Gud och er Gud." ¹⁸Maria från Magdala gick då och berättade för lärjungarna att hon hade sett Herren och att han hade sagt detta till henne. (Johannesevangeliet 20:11-18)

Bön: Herre, öppna våra öron och hjärtan att höra Ditt heliga ord! Amen.

Kristus är uppstånden! Dessa ord innehåller ett starkt budskap. Om Kristus nu är uppstånden som Bibeln säger, då ser världen ut helt annorlunda än vad den skulle göra om dessa ord inte skulle vara sanna. Människan som tror på uppståndelsen ser på världen från en helt annan infallsvinkel än de som inte har fått lära känna Jesus, den Uppståndne. Påskdagens texter berättar om en uppståndelse – oro och förvirring – bland lärjungarna på påskdagen. Denna uppståndelse, förvirringen, orsakades av att Mästarens kropp hade försvunnit från graven. Texterna är inte i konflikt med varandra som somliga otrons säningsmän påstår. Men de återspeglar den förvirring som rådde bland lärjungarna. En sprang hit den andra dit. Någon påstod sig ha sett änglar eller självaste Herren själv, några tvivlade. Påskdagens händelser borde dock inte ha varit någon överraskning för lärjungarna. Hade det inte hänt just det som Jesus tidigare så många gånger hade sagt till dem? ”**Människosonen måste lida mycket och förkastas av de äldste och översteprästerna och de skriftlärd. Han måste dödas och på tredje dagen uppväckas.**”¹

På långfredagen kulminerade Kristi lidande och plåga då Han piskades, och blödande hängdes på Golgatas mellersta kors. Där utgöt Han Sitt blod. Där dog Han. Han som är Gud. Gud som är odödlig dog i Kristi person. Detta tror vi även om det är allt för stort för vårt förnuft att begripa i all sin djuphet. Men om Jesus inte skulle ha varit den som Han påstod sig vara, nämligen Gud, då skulle döden ha behållit Honom. Det står skrivet: ”**Men honom har Gud uppväckt och löst ur dödens vanda, eftersom det inte var möjligt att han skulle behållas av döden.**”² Ja, nu hade döden angripit sig på en som var större än döden! Nu hade döden satt sina tänder på Livet – och Livet vann! Det var ju inte ”**möjligt att han skulle behållas av döden**”! Men Han dog – för en stund. Han dog i vårt ställe.

Maria från Magdala, Maria Magdalena älskade Jesus. Hon var inte Jesu maka, som några hädare påstår. Hon var Jesu lärjunge och älskade sin Mästare, Lärare – sin Herre. Efter att Jesus hade befriat henne från sju onda andar hade hon tillsammans med några andra kvinnor följt Jesus och Hans lärjungar och ”**som tjänade dem med vad de ägde.**”³ Maria Magdalena var en av de kvinnor

¹ Luk. 9:22.

² Apg. 2:24.

³ Luk. 8:2.

som **”stod på avstånd och såg på”**⁴ när Jesus hängdes på korset och dog. Marias hela värld hade rasat ihop! Den käre Mästaren och livets pelare var borta. Eller så tänkte hon i alla fall. **”Maria stod utanför graven och grät. Och medan hon grät lutade hon sig in i graven.”** (v.11) Var var Jesu kropp? Vart hade man tagit honom? Maria var helt inne på tankarna om gravplundring. Några andra, vakterna från Jesu grav som visste att Jesus inte blev bortrövad av Sina lärjungar blev mutade att säga: **”hans lärjungar kom på natten och rövade bort honom medan vi sov.”**⁵ Överstepräster och vakterna hade fått ett objektiva bevis om att Jesus hade uppstått från graven, att Han i alla fall inte hade blivit bortrövad, som de nu påstod. Men de trodde inte. De saknade den levande tron. Tron är något mer än kunskap. Tron kommer från evangeliets budskap, den livgivande kunskapen. **”Men utan tro är det omöjligt att behaga Gud.”**⁶ Människan kan avvisa evangeliet och sanningen.

Maria Magdalena trodde på Jesus, men hade inte ännu förstått allt. Och hon var långt ifrån den enda! Inte ens Jesu apostlar var vid gott mod och tröstade sig med Jesu ord som Han hade talat till dem innan Han dog. Nej. De var mer eller mindre förtvivlade. Satt bakom låsta dörrar. Maria var troligen inte den enda som grät. Det verkade som hela världens all mörker vilade över dem. Men just i detta djupaste mörker hände det som skulle föra oss alla – alla som får trons gåva från Gud – till det eviga livet i ljusets stad, det himmelska Jerusalem.

”Maria stod utanför graven och grät. Och medan hon grät lutade hon sig in i graven. Hon fick då se två änglar i vita kläder sitta där Jesu kropp hade legat, den ene vid huvudets plats, den andre vid fötternas. Och de sade till henne: ”Kvinna, varför gråter du?” Hon svarade: ”De har tagit bort min Herre, och jag vet inte var de har lagt honom.” (vv.11-13) Maria fick se änglar, men det verkar som om hon inte kände till att de var änglar eller att hon i sin känslostorm inte brydde eller så hann hon helt enkelt inte reagera mer än det att berätta sitt största bekymmer. **”De har tagit bort min Herre, och jag vet inte var de har lagt honom.”** (v.13b) Visste inte änglarna varför Maria grät? Och de var inte de enda som frågade henne. **”När hon hade sagt det, vände hon sig om och fick se Jesus stå där, men hon förstod inte att det var han. Jesus sade till henne: ”Kvinna, varför gråter du? Vem söker du?”** Hon trodde att det var trädgårdsmästaren och sade till honom: **”Herre, om det är du som har fört bort honom, så säg mig var du har lagt honom, så att jag kan hämta honom.”** (vv.14,15) Jesus upprepar Sina sändebuds fråga: **”Varför gråter du?”** Ja, varför grät hon? På grund av att hon trodde att Jesus var död. Ja, Han hade dött, men också – som Han själv hade sagt – uppstått från de döda på tredje dagen! Varför grät Maria? Det fanns ju egentligen ingen orsak. Och det skulle både hon och alla andra Jesu lärjungar ha kunnat trösta sig med, om de skulle i stället för att söka efter Hans döda kropp påmint sig om Hans ord som **”är Ande och liv.”**⁷ **”Kvinna, varför gråter du?”** (v.13a) frågade änglarna. Jesus gjorde samma fråga med ett tillägg: **”Kvinna, varför gråter du? Vem söker du?”** (v.15a) Det verkar som om det var en kort men effektiv själavårdssituation. Både Jesus och Hans änglar visste varför Maria grät. Men hon behövde få lätta sitt hjärta, ja, även om hon hade fel. Hon hade så fel man bara kan ha! Tack och lov, så hade hon fel! Och tack och lov, att Herren är nådig och leder de Sina till sanningen. Frälsaren har lovat, att om *vi förblir i Hans ord då är vi verkligen Hans lärjungar och vi skall förstå sanningen, och sanningen skall göra oss fria.*⁸

Sanningen om Jesu uppståndelse gjorde Maria fri! Hon behövde komma bort ifrån den ”tolkningen” som hon hade gjort, nämligen, att Jesus var död och inte uppstånden. Hennes egna tankar och känslor hade vilselett henne. Tidigare på samma dag hade hon även gått ut med ett falskt budskap åt lärjungarna: **”De har tagit bort Herren från graven, och vi vet inte var de har lagt honom.”**⁹ Hennes nyheter var bara delvis sanna. Herrens kropp var borta. Men annars så var hennes budskap

⁴ Matt. 27:55,56.

⁵ Matt. 28:13.

⁶ Hebr. 11:6.

⁷ Joh. 6:63b.

⁸ Joh. 8:31b,32.

⁹ Joh. 20:2.

helt fel. Det var ingen som hade tagit Herren! Han var inte lagt någonstans. Han var uppstånden. Maria tog fel. Men Jesus hade inte ännu haft den sista lektionen med Sina lärjungar. Han skulle stanna kvar på jorden några veckor till innan Han skulle uppstiga till himmelen.

”Hon trodde att det var trädgårdsmästaren och sade till honom: ”Herre, om det är du som har fört bort honom, så säg mig var du har lagt honom, så att jag kan hämta honom.” (v.15) Även om Marias tankar tog fel så hade hon tro och kärlek i sitt hjärta. Nu fick hon höra Jesus säga: **”Maria.”** Han tilltalade henne vid namnet. Den gode Herden, den store Läraren tog sig in i hennes värld och befriade henne från felaktiga uppfattningar. Johannes skriver om den gode herden: **”För honom öppnar dörrvaktaren, och fåren lyssnar till hans röst, och han kallar på sina får och nämner dem med deras namn och för ut dem. När han har fört ut alla sina får, går han före dem, och fåren följer honom, därför att de känner igen hans röst.”**¹⁰ Maria kände igen Jesu röst.

Den kristna tron är en personlig sak. Ingen annan kan tro å en andras vägnar. Det enda vi kan och bör göra är att vi bär dem till Kristus – som när vi döper våra barn – eller presenterar Frälsaren till våra medmänniskor genom evangeliets förkunnelse. Men i slutändan är det alltid en personlig relation mellan den enskilde människan och hennes Skapare och Frälsare som räknas. Den personliga relationen som uppkommer genom tron på Kristus infogar den troende också till Jesu

Kristi sanna Kyrka. Det finns en speciell relation bland de troende, men grunden för den ligger i Kristus, i tron på Honom. När Jesus tilltalade Maria vid namnet, **”Då vände hon sig om och sade till honom på hebreiska: ”Rabbuni” – det betyder lärare. Jesus sade till henne: ”Rör inte vid mig, ty jag har ännu inte farit upp till Fadern. Men gå till mina bröder och säg till dem att jag far upp till min Fader och er Fader, till min Gud och er Gud.”**” (vv.16b,17) Efter uppståndelsen hade Kristi och Hans lärjungars relation ändrats. Maria skulle inte tänka att det var nu likadant som det var innan uppståndelsen. Nu hade Jesus uppstått från de döda och lämnat det såkallade förnedringens tillstånd. Nu dolde Han inte längre Sin härlighet och Sitt majestät.

Innan korsfästelsen och uppståndelsen kallade Jesus Sina lärjungar för vänner¹¹. Men märkte du att nu kallade Han lärjungarna för **”mina bröder”** (v17)? Jesus har verkligen upplyft oss från djupet och upphöjt oss högt, om vi kan kalla oss för Herrens bröder! Finns det något mer värdefullt? Tänk om du skulle vara konungens broder eller en av kungaparets barn? Vad skulle du då kallas för? Ja, prins eller prinsessa. Du skulle vara en i raden för att arva den svenska tronen. Men vad är det jämfört med att vara Guds Sons broder och att få arva det evigt bestående rikets härlighet?! **”Men är vi barn är vi också arvingar, Guds arvingar och Kristi medarvingar, lika visst som vi lider med honom, för att också bli förhärligade med honom.”**¹²

Påskdagens vittnar om den största gåvan som vi har fått. Jesus **”utlämnades för våra synders skull”** – skriver aposteln. Våra synder ledde till att Guds enfödde Son blev en människa, led här på jorden och tillsist dog på korset. Men det var inte slutet. Han dog **”för våra synder skull”**, på grund av att vi var syndare dog Han, men Han också **”uppväcktes för vår rättfärdiggörelses skull.”**¹³ Han uppväcktes på grund av att vi hade blivit rättfärdigförklarade, att Gud friförklarade oss, hela världen! Kristi uppståndelse från de döda är ett fast vittne om detta. Därför får vi tro att alla våra synder är förlåtna. I dopet har Frälsaren kallat oss till Honom vid namnet! I evangeliets förkunnelse får vi fortfarande höra Hans röst. Låt oss, som Maria Magdalena, bekänna vår Frälsare och Herre som Rabbuni, som vår Lärare. Låt oss alltid rätta våra tankar efter denne store Rabbunis undervisning! Genom Hans ord kan även vårt mörker förvandlas till ljus och sorg och tårar förvandlas till glädje och frid! Det finns plats för att gråta. Även Herren själv grät när Lasarus

¹⁰ Joh. 10:3,4.

¹¹ Joh. 15:14,15.

¹² Matt. 8:17.

¹³ Rom. 4:25.

dog.¹⁴ Men vi måste se till att vi inte i känslornas stormar blir vilseledda! De som gråter över en Jesus som dog och aldrig uppstod känner inte sanningen, de känner inte den Uppståndne! Om Maria skulle ha fortsatt i sin vilseledda tro om att Jesus fortfarande var död, skulle hon ha blivit förtappad. Men nu trodde hon på Honom och Hans ord! Hon fick också möjligheten att komma med det riktiga glädjebudskapet om Jesu uppståndelse till lärjungarna (v.17,18)! Hon var den första människan som vittnade om Kristi uppståndelse!

”Maria från Magdala gick då och berättade för lärjungarna att hon hade sett Herren och att han hade sagt detta till henne.” (v.18) Har du hört Herrens undervisning? Lever du med den Uppståndne? Om, så dölj inte ljuset som du har fått! Må påskens glädjebudskap lysa i våra hjärtan och också spridas till vår omgivning!

*Amen.*¹⁵

Bön:

*Himmelske Fader, Kristus har uppstått från de döda.
Med sin död besegrade Han döden och gav liv åt dem som är i graven.
Du har med dopets band förenat oss med Honom
för att Han med Sin starka hand skall bevara oss i livet och i döden.
Låt oss som i dag gläder oss över Hans uppståndelse också varje dag lita på Hans hjälp.
Det ber vi om i hans namn. Amen.*

Pastor Jan-Erik Tiri
jetiri@yahoo.se
www.lutherdom.se

¹⁴ Joh. 11:35.

¹⁵ 2015 ord.